

Lịch Sử Ẩn Kín của Câu Bốn Mươi — Số Mười Hai

Số Mười Hai

Jeff Pippenger

2026-05-23

Người ta thường cho rằng nếu năm người cùng chứng kiến một vụ tai nạn xe hơi, thì năm nhân chứng ấy sẽ thuật lại năm phiên bản khác nhau của cùng một vụ tai nạn; tuy nhiên ngày nay, trong thời kỳ Đức Thánh Linh đang bị rút khỏi loài người, hẳn nhiên trong số những nhân chứng ấy sẽ có những kẻ bịa đặt và nói dối về điều họ đã thấy để duy trì thế giới quan cá nhân của mình, trong khi vẫn tin rằng làm như vậy là một hành vi đức hạnh. Trong lịch sử ẩn khuất có một số tuyến chân lý tiên tri khác nhau, là những điều tiêu biểu cho các nhân chứng khác nhau của cùng những biến cố ấy. Với Lời Đức Chúa Trời không hề có sự dối trá nào, mặc dù thường vẫn có sự giải thích sai lạc của con người về những biến cố đó; nhưng các nhân chứng Kinh Thánh của lịch sử này, khi được phân định đúng đắn, đều phù hợp với nhau.

Phi-e-ơ là biểu tượng của một trăm bốn mươi bốn nghìn người trong lịch sử, và lời chứng của ông đại diện cho một lịch sử tiến triển từ sự thất vọng ngày 18 tháng 7 năm 2020 đến sự thức tỉnh ngày 31 tháng 12 năm 2023, rồi như một người dự phần vào thử thách thứ nhất của khái tượng bên ngoài, rồi thử thách thứ hai của khái tượng bên trong, tiếp theo là phép thử quý của các quả cầu lửa tại Nashville, cho đến sự dựng lên của ngọan cờ hiệu cho các dân Ngoại.

Donald Trump hiện diện trong lịch sử ẩn kín ấy như kẻ khuấy động toàn thể những người theo chủ nghĩa toàn cầu, gồm những người theo chủ nghĩa toàn cầu của thế giới, đảng Dân chủ, và những kẻ RINO trong đảng Cộng hòa. Ông ứng nghiệm các đặc tính tiên tri gắn liền với hình tượng của con thú, được phục sinh từ sự chết về chính trị như là vị thứ tám thuộc về bảy vị. Ông được định vị xuyên suốt lịch sử ẩn kín ấy, được định mệnh để cầm quyền khi “nền chuyên chế tích cực” trước hết được áp đặt trên Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ và sau đó trên thế giới. Đạo Tin Lành bội đạo, với tư cách là đối thủ của Trump trong hai sừng của con thú từ đất lên, hiện diện trong lịch sử của thời Maccabees. Những sự biểu hiện khác nhau của quyền lực con rồng trong Liên Hiệp Quốc và nước Nga làm chứng trong lịch sử ấy. Giáo hoàng quyền, như những kẻ cướp bóc dân người, hiện diện ở đó để kết nối mọi sự lại với nhau và thiết lập khái tượng.

Phi-e-ơ chính là bạn, hơi độc giả thân mến. Phi-e-ơ là một ứng viên để ở trong hàng ngũ những người cầm cờ hiệu của một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Phi-e-ơ đang đứng ở giữa, tại điểm giữa của nhiều đường lối tiên tri, bởi đức tin bước vào Noi Chí Thánh và tiếp nhận sự biến đổi được hoàn tất nhờ khái tượng về Đấng Christ. Phi-e-ơ đang ở trên Núi Hóa Hình, nơi ông sẽ được biến đổi nên giống theo hình ảnh của Đấng Christ, trong khi Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ đang hình thành hình tượng của con thú.

“Hỡi anh em, chúng ta phải bỏ đi bản ngã và có thêm Đức Chúa Trời. Ngài đòi hỏi mọi năng lực của Hội thánh; nhưng phần lớn khả năng của dân sự chúng ta đã bị cuốn hút vào những

mục tiêu không xứng đáng. Quá nhiều thời giờ được dành cho những ý tưởng và đòi hỏi nhỏ nhen. Đức Chúa Trời muốn chúng ta lên trên núi, bước trực tiếp hơn vào trước sự hiện diện của Ngài. Chúng ta đang tiến đến một cuộc khủng hoảng mà, hơn bất cứ thời kỳ nào trước đây kể từ khi thế gian bắt đầu, sẽ đòi hỏi sự tận hiến trọn vẹn của mọi người đã xưng danh Đấng Christ. Công việc của Đức Chúa Trời đòi hỏi tất cả những gì có trong chúng ta. Nhưng dân sự chúng ta sẽ không bao giờ dâng sự tận hiến này cho đến khi lòng họ được đổi mới. Họ cần sự hoán cải cũng như Phi-e-rơ đã cần. Khi họ đã được làm cho sống lại như vậy, Đấng Christ có thể phán với họ rằng: ‘Hãy làm cho anh em người được vững mạnh,’ ‘Hãy chặn bầy chiên ta,’ ‘Hãy chặn những chiên con ta.’”

“Khi quyền năng thiêng liêng được kết hợp với nỗ lực của con người, công việc sẽ lan rộng như lửa trong rơm rạ. Đức Chúa Trời sẽ sử dụng những phương tiện mà loài người không thể nhận biết được nguồn gốc; các thiên sứ sẽ thực hiện một công việc mà loài người lẽ ra đã có phước được hoàn thành, nếu họ không sao lãng việc đáp ứng những đòi hỏi của Đức Chúa Trời. Công việc hiện nay đang được trình bày cho loài người. Người có chịu tiếp nhận chăng? Hiện tại có nhiều cánh cửa chưa cài then và đang mở rộng cho những người làm việc. Họ sẽ bước vào những cánh cửa ấy chăng? Ai sẵn sàng theo tiếng gọi của Chủ mà thưa rằng: ‘Lạy Chúa, này con đây, xin hãy sai con’? Tiếng kêu gọi từ Ma-xê-đoan vang đến chúng ta qua những lời khẩn cầu thảm thiết từ khắp mọi nơi trên thế giới: ‘Hãy sang đây giúp chúng tôi.’”
Review and Herald, ngày 15 tháng 12 năm 1885.

Chúng ta phải đến núi và được cải biến như Phi-e-rơ, và khi làm như vậy, chúng ta sẽ được thanh tẩy như Ê-sai. Sự thanh tẩy được biểu thị là được hoàn tất khi quyền năng thiêng liêng kết hợp với nỗ lực của con người. Tiếng gọi Ma-xê-đoan xuất hiện trong lịch sử ẩn kín của câu bốn mươi.

“Đã đến lúc phải thực hiện những nỗ lực dứt khoát tại các thành phố của chúng ta. Hãy đọc Lu-ca 21. Đây là sứ điệp cho thời kỳ này, và được chép cho thế hệ cuối cùng này. Chúng ta không được để bất cứ điều gì xen vào giữa mình và công việc mà Đức Chúa Trời đã giao cho chúng ta phải làm. Phải có những nỗ lực đặc biệt để đem lễ thật đến trước mặt những người ở các thành phố.

“Đừng để mất thì giờ vào việc moi móc lỗi lầm của người khác. Mọi sự tranh chấp phải chấm dứt. Chúng ta phải yêu thương nhau như anh em. Hãy cùng lên núi với Đức Chúa Trời, để chúng ta có thể trở về với sự phản chiếu vinh quang của Đức Chúa Trời ở trên mình. Nơi duy nhất chúng ta có thể nhận được điều đó là trên núi với Đức Chúa Trời. Có một công việc phải làm trong việc nghiên cứu Lời của Chúa như được bày tỏ trong luật pháp Ngài. Đã có nhiều sự đọc qua loa, nhưng có bao nhiêu sự học hỏi thật sự? Đấng Christ đã sống giữa loài người và rao giảng chính những điều răn của luật pháp ấy trong thế gian.”

“Công việc ấy chẳng bao lâu nữa sẽ được rút ngắn trong sự công chính. Chúng ta phải trở nên kiên trì hơn và sốt sắng hơn trong những nỗ lực đưa công việc ấy tiến tới chỗ hoàn tất. Thời điểm đã đến khi chúng ta không những phải năng động, mà còn phải tập trung sự năng động ấy để khiến nó phát huy hiệu quả. Nếu chúng ta dành nhiều thời gian hơn trên núi với Đức Chúa Trời, thì công việc của chúng ta sẽ hữu hiệu hơn.

“Phải có quyền năng thuyết phục mạnh mẽ hơn trong sự rao giảng của chúng ta. Thanh gươm của Thánh Linh phải được mài sắc lại và được phóng ra với quyền năng. Chúng ta há sẽ dốc mình vào công việc ấy như những người đang đặt trước mắt mọi thực tại của cõi đời đời sao? Chúng ta muốn quyền năng của Đức Thánh Linh tiến lên và hoàn tất công việc của Đức Chúa Trời trên đất.” Australian Union Conference Recorder, October 1, 1906.

Chính trên núi, cũng là Nơi Chí Thánh, nơi Thần Tính được kết hợp với nhân tính của chúng ta, và Lu-ca 21 là sứ điệp dành cho thế hệ cuối cùng, là những người phải ban bố lời cảnh báo cuối cùng cho các thành phố. Lời cảnh báo dành cho các thành phố là một công việc mà các thiên sứ sẽ hoàn thành nếu chúng ta từ chối đến núi và được biến đổi theo ảnh tượng của Ngài. Công việc này là dành cho các thành phố, vì thế hệ cuối cùng sống trong một thời kỳ khi “hàng ngàn thành phố” sẽ bị hủy diệt. Thời kỳ tiên tri về sự hủy diệt các thành phố bắt đầu với những quả cầu lửa của Nashville, và công việc cảnh báo bắt đầu tại đó, và công việc ấy được xác định trong Lu-ca 21. Qua nhiều năm, chúng tôi đã nhiều lần chỉ ra rằng Lu-ca 21 là một lời cảnh báo về Hội giáo của tai vạ thứ ba.

Trong Lu-ca 21, Đức Chúa Jê-sus đã phác họa dòng lịch sử, bắt đầu từ sự khước từ Y-sơ-ra-ên thời xưa là dân được Đức Chúa Trời chọn lựa, tiếp diễn cho đến cuối thời kỳ Hắc Ám của cuộc bắt bớ do giáo hoàng gây ra, rồi dẫn vào các dấu hiệu mở đầu lịch sử Phong trào Miller. Lịch sử Phong trào Miller minh họa lịch sử của một trăm bốn mươi bốn ngàn.

Họ sẽ ngã dưới lưỡi gươm, và sẽ bị dẫn đi lưu đày giữa mọi dân tộc; và Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân Ngoại giày đạp, cho đến khi các thời kỳ của dân Ngoại được trọn. Và sẽ có những dấu lạ trong mặt trời, mặt trăng, và các ngôi sao; còn dưới đất, các dân tộc sẽ lâm vào cơn khốn quẫn, bói rói; biển và sóng gầm thét; lòng người ta sẽ tan chảy vì sợ hãi và vì trông đợi những điều sẽ giáng trên đất; vì các quyền năng trên trời sẽ bị rung chuyển. Bấy giờ, họ sẽ thấy Con người ngự đến trong một đám mây, với quyền năng và vinh quang lớn lao. Lu-ca 21:24–27.

Giăng, trong chương mười một của sách Khải Huyền, xác định rằng 1.260 năm quyền cai trị của giáo hoàng đã được ban cho “các dân ngoại” theo ý nghĩa tiên tri, và Lu-ca xác định rằng vào năm 1798, thời kỳ của các dân ngoại đã được ứng nghiệm trọn vẹn. Sau đó, Đấng Christ đề cập đến các dấu hiệu nơi mặt trời, mặt trăng và các vì sao đánh dấu phong trào Miller, và kết thúc bằng lời: “các nước khốn đốn, bói rói; biển cùng sóng ầm vang; lòng người ta tan chảy vì sợ hãi và vì trông đợi những điều sẽ xảy đến trên đất.” “Sự khốn đốn của các nước” trong Lu-ca chính là “sự nổi giận của các dân” trong sách Khải Huyền.

Các dân tộc đã nổi giận, nhưng cơn thịnh nộ của Ngài đã đến, và thời kỳ của những kẻ chết, để họ bị phán xét, và để Ngài ban phần thưởng cho các tội tớ Ngài là các đấng tiên tri, cho các thánh đồ, và cho những kẻ kính sợ danh Ngài, cả nhỏ lẫn lớn; và để hủy diệt những kẻ hủy diệt trái đất. Khải Huyền 11:18.

“Cơn thịnh nộ” của Đức Chúa Trời được biểu lộ trong bảy tai họa cuối cùng, và bắt đầu khi Mi-ca-ên đứng dậy và thời kỳ thử thách của nhân loại chấm dứt. Sự phẫn nộ của các dân tộc là một giai đoạn dẫn đến sự kết thúc của thời kỳ thử thách. Sự phẫn nộ của các dân tộc đã bắt đầu vào ngày 11/9, khi Hội giáo của tai họa thứ ba đến, nhờ đó đánh dấu sự xuất hiện của mưa cuối mùa.

“Tôi đã thấy rằng cơn giận của các nước, cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, và thời kỳ phán xét kẻ chết là những sự việc riêng biệt và rõ ràng, xảy ra nối tiếp nhau; cũng vậy, Mi-chê-nh chưa đứng lên, và thời kỳ hoạn nạn chưa từng có vẫn chưa bắt đầu. Các nước hiện nay đang nổi giận; nhưng khi Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta đã hoàn tất công việc của Ngài trong đền thánh, thì Ngài sẽ đứng lên, mặc lấy y phục báo thù, và bấy giờ bảy tai vạ cuối cùng sẽ được đổ ra.”

“Tôi đã thấy rằng bốn thiên sứ sẽ giữ bốn luồng gió cho đến khi công việc của Chúa Giê-su trong đền thánh được hoàn tất, rồi bảy tai vạ cuối cùng sẽ đến.” Early Writings, 36.

Trong lịch sử Phong trào Miller, việc các dân tộc nổi giận, hay như Lu-ca ghi lại, “sự khốn khổ của các dân tộc,” đã được thực hiện bởi Hội giáo.

“Vào năm 1838, Thổ Nhĩ Kỳ bị cuốn vào cuộc chiến với Ai Cập. Người Ai Cập có triển vọng lật đổ quyền lực của Thổ Nhĩ Kỳ. Để ngăn chặn điều này, bốn cường quốc lớn của châu Âu là Anh, Nga, Áo và Phổ đã can thiệp nhằm duy trì chính quyền Thổ Nhĩ Kỳ.” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

Vào năm 1838, cái gọi là “vấn đề phương Đông” đang làm chao đảo các quốc gia, và “vấn đề phương Đông” ấy chính là Hội giáo, ngọn gió đông trong Kinh Thánh. Lịch sử của phong trào Miller cho thấy các dân tộc bị Hội giáo làm chần động, rồi Chúa ngự đến trong các đám mây vào Nơi Chí Thánh, bởi đó làm hình bóng cho thời điểm Chúa ngự đến trong các đám mây trong cuộc Tái Lâm của Ngài. Trước khi Ngài đến trong các đám mây, Hội giáo làm các quốc gia khốn khổ, và đây là sứ điệp mà Phi-e-rơ được ban cho để công bố cho các thành phố trước sự hủy diệt của “hàng ngàn thành phố.” Giai đoạn hủy diệt các thành phố bắt đầu với những quả cầu lửa của Nashville.

“Ôi, giá như dân sự của Đức Chúa Trời có được ý thức về sự hủy diệt đang kề cận của hàng ngàn thành phố, nay hầu như đã bị phó mặc cho sự thờ hình tượng! Nhưng nhiều người trong số những kẻ lẽ ra phải rao truyền lẽ thật lại đang buộc tội và lên án anh em mình. Khi quyền năng hoá cải của Đức Chúa Trời giáng trên tâm trí loài người, sẽ có một sự thay đổi rõ rệt. Người ta sẽ không còn khuynh hướng chỉ trích và phá đổ. Họ sẽ không đứng ở một vị thế ngăn trở ánh sáng chiếu soi ra thế gian. Sự chỉ trích, sự buộc tội của họ sẽ chấm dứt. Các quyền lực của kẻ thù đang tập hợp để chiến trận. Những cuộc xung đột gay gắt đang ở trước mặt chúng ta. Hãy xích lại gần nhau, hỡi anh chị em của tôi, hãy xích lại gần nhau. Hãy liên kết với Đấng Christ. ‘Đừng nói rằng: Một sự liên minh,... cũng đừng sợ điều chúng nó sợ, chớ kinh hãi. Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh; khá để chính Ngài là sự kính sợ của các người, và là điều các người phải run rẩy. Ngài sẽ làm nơi thánh; nhưng cũng là hòn đá gậy vấp phạm và là tảng đá làm có sa ngã cho cả hai nhà Y-sơ-ra-ên, là bẫy và lưới cho dân cư Giê-ru-sa-lem. Nhiều kẻ trong chúng sẽ vấp ngã, té xuống, bị tan vỡ, mắc bẫy và bị bắt.’”

“Thế gian là một sân khấu. Các diễn viên, tức những cư dân của nó, đang chuẩn bị đóng phần vai của mình trong vở đại kịch cuối cùng. Đức Chúa Trời bị khuất khỏi tầm mắt. Trong những quần chúng đông đảo của nhân loại không có sự hiệp nhất nào, ngoại trừ khi loài người liên kết với nhau để thực hiện những mục đích ích kỷ của mình. Đức Chúa Trời đang quan sát. Những mục đích của Ngài đối với các thần dân phản nghịch của Ngài sẽ được hoàn thành. Thế gian

không bị phó vào tay loài người, dầu Đức Chúa Trời đang cho phép các yếu tố hỗn loạn và vô trật tự nắm quyền chi phối trong một thời gian. Một quyền lực từ bên dưới đang hoạt động để đưa đến những cảnh cuối cùng của vở đại kịch,—Sa-tan đến như Đấng Christ, và hành động với mọi sự lừa dối của điều bất chính giữa những kẻ đang tự trói buộc mình với nhau trong các hội kín. Những kẻ đang chiều theo dục vọng liên minh đang thực hiện các kế hoạch của kẻ thù. Nguyên nhân sẽ được tiếp nối bởi kết quả.”

“Sự vi phạm hầu như đã tới mức tột cùng. Sự hỗn loạn đang tràn ngập thế gian, và một cơn kinh hoàng lớn lao chẳng bao lâu nữa sẽ giáng xuống loài người. Sự cuối cùng đã rất gần. Chúng ta là những người biết lẽ thật phải chuẩn bị cho điều sắp ập đến trên thế gian như một sự kinh ngạc áp đảo.” Review and Herald, September 10, 1903.

“Các yếu tố của sự hỗn loạn và vô trật tự” đang được tạo ra như là thành quả của hệ thống mà Chị White xác định là “nền giáo dục cao hơn”, và bà cũng đồng nhất nó với “sự màu nhiệm của tội ác”. Đền Parthenon tại Nashville là biểu tượng của nền giáo dục giả dối hiện đang sản sinh ra “sự hỗn loạn và vô trật tự” đang “nắm quyền trong một thời gian”. Những quả cầu lửa giáng trên Nashville được mang đến bởi Hội giáo, và chúng tượng trưng cho sự phán xét của Đức Chúa Trời trên “cây biết điều thiện và điều ác”. Khi Nashville bị đánh trúng, thời kỳ ngắn của sự công bố tiếng kêu lúc nửa đêm bắt đầu và dẫn đến luật ngày Chủ nhật, tại đó “liên minh” gian ác của Ê-sai thực hiện bước chuyển động cuối cùng của nó khi thế gian bị buộc phải chấp nhận chính quyền một-thế-giới được xác định là hình tượng con thú trong Khải Huyền mười ba. Sự xác định của Ê-sai về liên minh gian ác này phù hợp với việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người.

Các người chó nói: “Liên minh,” về mọi điều mà dân này nói: “Liên minh”; cũng đừng sợ điều chúng sợ, và đừng kinh hãi. Hãy biệt riêng chính Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh; hãy để Ngài là sự kính sợ của các người, và là sự kinh hãi của các người. Ngài sẽ là nơi thánh; nhưng cũng là hòn đá gây vấp phạm và là tảng đá làm cho sa ngã cho cả hai nhà Y-sơ-ra-ên, là bẫy và là lưới cho dân cư Giê-ru-sa-lem. Nhiều kẻ trong họ sẽ vấp ngã, sẽ sa xuống và bị tan vỡ, sẽ mắc bẫy và bị bắt.

Hãy buộc chặt lời chúng, hãy niêm phong luật pháp giữa các môn đồ ta. Ta sẽ trông đợi Đức Giê-hô-va, Đấng đang ẩn mặt khỏi nhà Gia-cóp, và ta sẽ ngưỡng vọng Ngài. Kia, ta và các con cái mà Đức Giê-hô-va đã ban cho ta đều là những dấu lạ và những điềm lạ trong Y-sơ-ra-ên, từ Đức Giê-hô-va vạn quân, là Đấng ngự trên núi Si-ôn. Và khi người ta nói với các người rằng: Hãy cầu hỏi những kẻ đồng bóng và những thầy phù thủy hay lú lờ và lầm rầm, thì há chẳng phải một dân phải cầu hỏi Đức Chúa Trời mình sao? Há lại vì kẻ sống mà cầu hỏi kẻ chết sao? Hãy trở về với luật pháp và lời chúng! Nếu họ không nói theo lời này, ấy là vì trong họ không có sự sáng. Ê-sai 8:12–20.

Đoạn trích của Chị White xác định rằng một thời kỳ “hỗn loạn và vô trật tự” dẫn đến việc “Sa-tan đến như Đấng Christ.” Sa-tan xuất hiện mạo xưng Đấng Christ vào thời điểm đạo luật ngày Chủ nhật.

“Bởi sắc lệnh cưỡng bách thiết lập chế độ Giáo hoàng, vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, quốc gia chúng ta sẽ hoàn toàn tự tách mình khỏi sự công chính. Khi đạo Tin Lành sẽ vươn tay qua vực thẳm để nắm lấy tay quyền lực La Mã, khi nó sẽ với qua hố sâu để bắt tay với Thuyết

Duy Linh, khi dưới ảnh hưởng của sự liên hiệp ba mặt này, đất nước chúng ta sẽ khước từ mọi nguyên tắc trong Hiến pháp của mình với tư cách là một chính thể Tin Lành và cộng hòa, và sẽ tạo điều kiện cho sự truyền bá những điều giả dối và những sự mê hoặc của Giáo hoàng, thì bây giờ chúng ta có thể biết rằng thời điểm cho công việc kỳ dị của Sa-tan đã đến và sự cuối cùng đã gần.” Testimonies, quyển 5, 451.

Mùa kỳ của “sự hỗn loạn và vô trật tự” xảy ra trong giai đoạn dẫn đến luật ngày Chủ nhật. Ngay trước luật ngày Chủ nhật, trong thời kỳ được tiêu biểu bởi buổi nhóm trại tại Exeter và mười ngày trong phòng cao trước lễ Ngũ Tuần, một trăm bốn mươi bốn ngàn người phải “xích lại gần nhau, hơi anh chị em tôi, ... gắn bó với Đấng Christ.” Sự đóng ấn diễn ra trước luật ngày Chủ nhật, và chính trong lịch sử ấy, liên minh gian ác bắt đầu công việc cuối cùng của nó là thiết lập một chính phủ một thế giới.

Trong thời kỳ đóng ấn, Đấng Christ sẽ là nơi thánh cho những người công chính, nhưng là hòn đá gậy vấp phạm cho kẻ ác. Ngài sẽ là “cái bẫy và chạm lưới cho dân cư Giê-ru-sa-lem,” là những “kẻ nhiều” sa ngã, nhưng đối với số ít được đóng ấn thì “Ngài” sẽ là “sự kính sợ” của họ.

“Sự kính sợ” Đức Chúa Trời là điều mà Ê-va đã thiếu, và những kẻ thật sự kính sợ Đức Chúa Trời sở hữu một loại sợ hãi khác với nỗi sợ hãi giáng trên nhiều người vấp ngã. Hai loại sợ hãi ấy phân biệt những người vượt qua và những người thất bại trong tiến trình thử luyện. Những người vượt qua thì được đóng ấn; những người không vượt qua được tượng trưng bởi số năm, vì họ “vấp ngã, và sa xuống, và bị tan vỡ, và bị mắc bẫy, và bị bắt lấy.” Thời kỳ đóng ấn, được trình bày là xảy ra trước luật ngày Chủ nhật, khi có một giai đoạn hỗn loạn và rối ren, là lúc ẩn dụ về mười trinh nữ được ứng nghiệm.

Số ít những người được đóng ấn, tương phản với số đông vấp ngã, là những người “trông đợi” Chúa, qua đó xác định họ là những trinh nữ khôn ngoan đã “chờ đợi.” Cũng có một sự chờ đợi mang tính tiên tri đã được thánh hóa và một sự chờ đợi mang tính tiên tri chưa được thánh hóa trong hai hạng trinh nữ, tương ứng với hai loại sợ hãi.

“‘Trong khi chàng rê đến chậm, thì tất cả đều buồn ngủ và ngủ thiếp đi.’ Sự chậm trễ của chàng rê tượng trưng cho khoảng thời gian đã qua khi người ta trông đợi Chúa, cho sự thất vọng, và cho sự trì hoãn dường như xảy ra. Trong thời kỳ bất định này, mối quan tâm của những kẻ hời hợt và nửa vờ chẳng bao lâu bắt đầu dao động, và những nỗ lực của họ trở nên chùng xuống; nhưng những người có đức tin đặt nền trên sự hiểu biết cá nhân về Kinh Thánh thì có một tảng đá dưới chân mình, mà những làn sóng thất vọng không thể cuốn trôi. ‘Tất cả đều buồn ngủ và ngủ thiếp đi;’ một hạng người thì thờ ơ và từ bỏ đức tin mình, còn hạng người kia thì kiên nhẫn chờ đợi cho đến khi ánh sáng rõ ràng hơn được ban cho. Tuy nhiên, trong đêm thử thách, hạng người sau này dường như cũng mất đi, ở một mức độ nào đó, lòng sốt sắng và sự tận hiến của mình. Những kẻ nửa vờ và hời hợt không còn có thể nương cậy vào đức tin của anh em mình nữa. Mỗi người phải tự mình đứng vững vững hoặc sa ngã.” The Great Controversy, 395.

Những người chờ đợi một cách được thánh hóa phải là “những dấu hiệu và điều kỳ diệu,” khi họ được giương cao như một cờ hiệu cho thế gian vào lúc luật ngày Chúa nhật được ban hành, khi vấn

đề về cây biết điều thiện và điều ác tượng trưng cho sự hiểu biết của “những kẻ có tà linh quen thuộc, và những thầy phù thủy hay nói lí nhí và làm bâm,” và sự hiểu biết được xác định bởi “luật pháp và chứng ngôn.” Đây cũng chính là một sự thử nghiệm như đã xảy ra đối với Ê-va và A-đam. Chúng ta có tiếp nhận một nền giáo dục trong đó chân lý bị pha trộn và hòa lẫn với sai lầm chẳng, hay chúng ta đứng vững trên một “Đức Giê-hô-va phán như vậy,” vì nếu họ không nói theo Lời này, ấy là vì không có sự sáng ở trong họ. Giáo dục chân thật và giáo dục giả dối là một tuyến chân lý chủ yếu trong cuộc tranh chiến lớn giữa Đấng Christ và Sa-tan. Nashville là biểu tượng của sự phản nghịch chống lại Lời Đức Chúa Trời, chắc chắn cũng như Sô-đôm là biểu tượng của sự trụy lạc, và như New York là biểu tượng của quyền lực kinh tế của Hoa Kỳ và Lầu Năm Góc là biểu tượng của sức mạnh quân sự của quốc gia ấy.

Phi-e-rơ đang đứng trên ngưỡng cửa của những quả cầu lửa tại Nashville, ở Panium và trên núi, là điều tượng trưng cho sự thử nghiệm của đền thờ. Ông nhận biết rằng Cơ Đốc Phục Lâm Laodice sẽ sắp bị quở trách và bị làm cho hổ thẹn khi những quả cầu lửa rơi xuống, và rằng Nashville, Hoa Kỳ và thế giới cần phải được cảnh báo. Sứ điệp của Hội giáo xác nhận các sứ giả, cũng như lửa từ trời giáng xuống tại Cạt-mên đã xác nhận rằng Ê-li là vị tiên tri chân thật. Tuy nhiên, lời cảnh báo dành cho Nashville không chỉ đơn thuần là Hội giáo của tai vạ thứ ba, hướng chỉ chỉ là vấn đề loại vũ khí nào được sử dụng trong cuộc tấn công bất ngờ. Sứ điệp cảnh báo phải chỉ rõ vì sao Hội giáo được phép đem sự phán xét đến, một sự phán xét khởi đầu một thời kỳ trong đó hàng ngàn thành phố bị hủy diệt. Việc nhận diện trước rằng Hội giáo sẽ gây ra một cuộc tấn công bất ngờ vào Nashville sẽ xác thực các sứ giả, nhưng đó là một lời cảnh báo chưa trọn vẹn nếu chỉ dừng lại ở điều ấy.

Những quả cầu lửa của Nashville là một sự phán xét của Đức Chúa Trời, mở đầu cho một thời kỳ ngắn kết thúc tại luật ngày Chủ nhật, mà cũng như lúc khởi đầu thời kỳ ấy, chính là một sự phán xét của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã phán bảo trước cho A-đam và Ê-va biết phép thử là gì, và những hậu quả sẽ ra sao nếu họ không vượt qua phép thử ấy. Chị White chỉ ra tầm quan trọng của việc có thể suy luận “từ nguyên nhân đến kết quả”, và Kinh Thánh xác nhận rằng một “sự rửa sả” không có “nguyên nhân” thì sẽ không đến.

Như chim sẻ lang thang, như én bay lượn, thì lời nguyện rửa vô cớ sẽ chẳng đến. Châm-ngôn 26:2.

Những quả cầu lửa của Nashville là “hậu quả”, và là “sự rửa sả” sẽ đến. Sứ điệp cảnh cáo phải bao gồm “nguyên nhân”. Sứ điệp của tiên tri Giô-na không chỉ đơn thuần là sự xác định về sự hủy diệt trong bốn mươi ngày, nhưng nó đã tạo nên một cuộc phục hưng và cải cách từ nơi vua cho đến toàn dân. Điều được nêu rõ là vua cùng dân sự của ông đã từ bỏ những đường lối gian ác. Giô-na đã nói cho họ biết về sự hủy diệt sắp đến, và ông cũng nói cho họ biết rằng điều đó xảy đến là vì lối sống gian wicked và xấu xa của họ.

Vì lời ấy đã đến vua Ninivê, nên vua đứng dậy khỏi ngai mình, cởi bỏ áo bào, khoác vải thô, và ngồi trên tro. Vua truyền rao bố khắp Ninivê theo chiếu chỉ của vua và các đại thần rằng: Người và thú vật, bày gia súc và bày chiên, chớ ném vật gì; chớ để chúng ăn, cũng chớ cho chúng uống nước; nhưng người và thú vật phải khoác vải thô, và kêu cầu Đức Chúa Trời cách tha thiết; phải, mỗi người hãy xây khỏi đường lối gian ác mình, và khỏi sự hung bạo ở trong tay mình. Giô-na 3:6–8.

Hồi giáo là một quyền lực của kèn, và bảy tiếng kèn trong Khải Huyền đoạn tám đến đoạn mười một, cùng cả đoạn mười sáu, đều mang những đặc điểm tiên tri đặc thù. Bốn tiếng kèn đầu tiên là những sự phán xét giáng trên La Mã đế quốc vì đã ban hành đạo luật ngày Chủ nhật đầu tiên vào năm 321. Hai tiếng kèn kế tiếp là những sự phán xét giáng trên La Mã giáo hoàng vì đã ban hành một đạo luật ngày Chủ nhật vào năm 538. Bảy tiếng kèn trong Khải Huyền đoạn tám đến đoạn mười một là hình bóng tiêu biểu cho bảy tai vạ cuối cùng trong Khải Huyền đoạn mười sáu, tức là sự phán xét của Đức Chúa Trời giáng trên nhân loại vì sự cưỡng bách tuân giữ ngày Chủ nhật.

Sứ điệp cảnh báo của Nashville phải xác định những dấu chân dẫn đến một luật Chủ nhật, và dựa trên lời chứng tiên tri, sự phán xét theo sau chứ không đi trước nguyên nhân. Sự phán xét là hệ quả của việc cưỡng bách giữ Chủ nhật. Năm nhân chứng của lịch sử ẩn kín trong câu bốn mươi mà chúng ta đang xem xét đưa ra những lời chứng khác nhau, nhưng khác với các nhân chứng loài người, mọi đường tiên tri đều hòa quyện với nhau. Việc xác định những dấu chân của luật Chủ nhật cuối cùng tại Hoa Kỳ được hoàn tất khi Phi-e-rơ kết hợp lời chứng của Donald Trump để giải thích tác động của những quả cầu lửa tại Nashville.

Lời cảnh báo của Nashville đối với thế giới là Đức Chúa Trời bắt đầu sự phán xét cuối cùng của Ngài trên loài người và các quốc gia vào thời điểm ấy. Từ đó, một giai đoạn hủy diệt các thành phố bắt đầu và nhanh chóng dẫn đến luật ngày Chủ nhật, nơi sự bội đạo của quốc gia được tiếp theo bởi sự hủy diệt của quốc gia. Khi ấy, Sa-tan đến để mạo xưng là Đấng Christ, và liên minh gian ác được dựng lên khi mười vua đồng ý trao vương quốc mình cho bọn cướp của dân người, là những kẻ thiết lập khái tượng. Lời cảnh báo của Nashville được tiêu biểu bởi lịch sử đi trước Nashville, như được minh họa bởi Donald Trump dựng nên một tượng cho con thú. Sứ điệp của Trump là tiếng kèn cảnh báo đi trước những quả cầu lửa của Nashville.

Chúng tôi sẽ tiếp tục những điều này trong bài viết tiếp theo.